

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem v právní věci žalobkyně: **V.K.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, k žalobě o přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 20. 8. 2009 číslo X, o **plný invalidní důchod**

t a k t o:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobkyně podala v zákonné lhůtě žalobu proti rozhodnutí žalované ze dne 20. 8. 2009, kterým jí byl podle ustanovení § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění od 22. 9. 2009 odňat plný invalidní s odůvodněním, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál ze dne 11. 8. 2009 již není plně invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla její schopnost soustavné výdělečné činnosti o 50%. Žalobkyně s rozhodnutím žalované nesouhlasila, neboť dle jejího názoru její zdravotní stav odpovídá i nadále plné invaliditě a byl nesprávně posouzen. Žalobkyně navrhovala zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

U nařízeného ústního jednání žalobkyně odkázala na žalobu a žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 a následujících soudního řádu správního v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 soudního řádu správního), tedy ke dni 20. 8. 2009.

Provedeným dokazováním soud zjistil, že posudkový lékař Okresní správy sociálního zabezpečení v Bruntále při kontrolní lékařské prohlídce dne 11. 8. 2009 míru

poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně hodnotil podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XV, oddílu F, položky 3, písmene b) 50% a vyslovil, že žalobkyně není již nadále plně invalidní dle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ale je částečně invalidní dle § 44 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění.

Pro přezkumné soudní řízení zdravotní stav žalobkyně a její dochovanou pracovní schopnost k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí posoudila dne 28. 1. 2010 posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě. Z posudku soud zjistil, že posudková komise při vypracování posudku vycházela ze zdravotnické dokumentace praktického lékaře MUDr. J.Š. a jejího nálezu z 7. 5. 2009, z nálezů: zpráva z hospitalizace chirurgie Krnov 06/2009, Lázně Jáchymov 06/2009, neurolog MUDr. S. 29. 4. 2009, neurochirurg MUDr. S. 25. 11. 2008, revmatolog MUDr. D. 11. 5. 2009, ortoped MUDr. J. 2009, hospitalizace na ortopedii Krnova 04/2005 a z úplné spisové dokumentace OSSZ v Bruntále. Komise došla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl stav po operaci páteře – s reziduálním kořenovým zánikovým syndromem L4 vpravo, kdy stav odpovídal příloze č. 2 k vyhlášce č. 284/1995 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí kapitole XV, oddílu F, položce 3, písm. b). Míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti hodnotila komise 40% s přihlédnutím k ostatním zdravotním postižením. O úplný výpadek pracovních funkcí se nejedná. Komise konstatovala, že žalobkyně byla uznána plně invalidní v roce 2008 vzhledem k perioperačnímu období po operaci páteře, od té doby se zdravotní stav zlepšil, pooperační stav je dohojen a stabilizován, neurochirurg hodnotí výsledek operace jako dobrý, dovoluje výkon soustavné výdělečné činnosti.

Na základě žalobkyní předloženého nálezu neurologa byl dne 27. 4. 2010 posudkovou komisí Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě vypracován doplňující posudek, v němž komise uvedla, že souhlasí s obecnou pracovní rekomandací neurologa, avšak je toho názoru, že po více než jednom roce po operaci je již stav nutno považovat za trvalý. Vzhledem k tomu, že chůze po patách a špicích je v normě, Thomayer 35 cm, avšak Laseque vpravo je významně pozitivní, lze toto hodnotit jako akutní exacerbaci obtíží, které vyžaduje aktuálně léčení. Komise setrvala na závěrech svého posudku ze dne 28. 1. 2010 s tím, že k datu vydání napadeného rozhodnutí se již jednalo pouze o invaliditu částečnou.

Skutková zjištění ve věci učinil soud z rozhodnutí žalované ze dne 20. 8. 2009, z obsahu posudkového spisu žalobkyně uloženého u Okresní správy sociálního zabezpečení Bruntál, z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 28. 1. 2010 a z doplňujícího posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 27. 4. 2010.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavné výdělečné činnosti nejméně o 66%, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavné výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb. se při určování poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti pojištěnce vychází z jeho zdravotního stavu doloženého výsledky funkčních vyšetření a z jeho schopnosti vykonávat práce odpovídající

zachovaným tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k výdělečným činnostem, které vykonával předtím, než k takovému poklesu došlo, a k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem; přitom se bere v úvahu, zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující schopnost výdělečné činnosti pojištěnce, zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován, a schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával.

Podle § 6 odst. 3 vyhlášky č. 284/1995 Sb. pro stanovení procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti je nutné určit zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Je-li těchto zdravotních postižení více, jednotlivé hodnoty poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti ostatních zdravotních postižení.

Po zhodnocení provedeného dokazování dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.

V projednávané věci jde o odnětí plného invalidního důchodu, podmíněného dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí soudu proto závisí především na odborném lékařském posouzení zdravotního stavu žalobkyně. V přezkumném soudním řízení ve věcech důchodového pojištění posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnce podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, která je oprávněna nejen k celkovému posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně, ale též k posouzení schopnosti soustavné výdělečné činnosti a k zaujetí posudkového závěru o plné invaliditě, částečné invaliditě, jejím vzniku, trvání a zániku. Pokud posudek této posudkové komise splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti posudku, je zpravidla v přezkumném soudním řízení rozhodujícím důkazem. V případě, kdy dochází k odnímání pobírané dávky důchodového pojištění, je posudková komise povinna též přesvědčivě odůvodnit, zda při porovnání s obdobím, kdy byla přiznána odnímaná dávka, došlo u pojištěnce ke zlepšení zdravotního stavu, ke stabilizaci zdravotního stavu, případně zda odnímaná dávka nebyla přiznána v důsledku posudkového omylu.

Soud proto při posouzení dochované pracovní schopnosti žalobkyně k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí vycházel především z posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 28. 1. 2010 a z doplňujícího posudku posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 27. 4. 2010. Tyto posudky podala posudková komise v řádném složení, stanoveném vyhláškou č. 182/1991 Sb. na základě zdravotní dokumentace žalobkyně a odborným členem posudkové komise byl též lékař – odborný neurolog, tedy odborník v oboru, do něhož je zařazeno nejzávažnější zdravotní postižení žalobkyně. Při stanovení míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti vycházela posudková komise z ustanovení § 6 vyhlášky č. 284/1995 Sb. a určila jakými zdravotními postiženími žalobkyně trpí a tato postižení uvedla v diagnostickém souhrnu. Posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně byl stav po operaci páteře – s reziduálním kořenovým zánikovým syndromem L4 vpravo. Za tohoto stavu považuje soud za přesvědčivé hodnocení míry poklesu

schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 284/1995 Sb. v platném znění, kapitoly XV, oddílu F, položky 3, písmeno b). Tato položka je určena pro stavy po operacích páteře a plotének, stavy po úrazech páteře a plotének, stavy s často recidivujícími nebo dlouhotrvajícími projevy nervového a svalového dráždění prokázanými EMG, insuficiencí svalového korzetu a podstatným snížením celkové výkonnosti organismu. Uvedená položka udává možný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti v procentním rozpětí 30-50% a posudková komise postižení žalobkyně hodnotila na střední hranici 40%. Komise dospěla k závěru, že o úplný výpadek pracovních funkcí se u žalobkyně nejedná. Žalobkyně byla uznána plně invalidní v roce 2008 vzhledem k perioperačnímu období po operaci páteře, od té doby se její zdravotní stav dle komise zlepšil, pooperační stav je dohojen a stabilizován, neurochirurg hodnotí výsledek operace jako dobrý, dovoluje výkon soustavné výdělečné činnosti.

Soud po zhodnocení provedeného dokazování považuje posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 28. 1. 2010 a doplňující posudek posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR v Ostravě ze dne 27. 4. 2010 za úplný, odborný a přesvědčivý, neboť posudková komise v posudcích uvedla, z jakých lékařských nálezů o zdravotním stavu žalobkyně vycházela, jaká zjištění z nich učinila a jak je hodnotila.

Zjištěný pokles schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně ve výši 40% je nižší, než 66% a u žalobkyně se nejedná ani o zdravotní postižení podle přílohy č. 4 vyhlášky č. 284/1995 Sb. Žalobkyně tak k datu vydání přezkoumávaného rozhodnutí v souhrnu nesplňovala podmínky plné invalidity, jak jsou vymezeny ve výše citovaném ustanovení § 39 zákona č. 155/1995 Sb. Soud proto žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního.

Náklady řízení účastníkům přiznány nebyly, neboť žalobkyně v tomto řízení nebyla úspěšná a žalovaná v tomto řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení ze zákona (§ 60 odst. 1 a 2 soudního řádu správního).

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím podepsaného soudu písemně dvojmo. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 14.7.2010

Mgr. Jiří Gottwald
samosoudce